

opdrage og udvikle yngre dygtige Skuespillere, der kunde bære den nationale Scenes gode Traditioner videre. Det er en selvsagt Ting, at naar de unge Skuespillere Aar efter Aar gaa ved Teatret og kun overmaade sjældent have Lejlighed til at udøve deres Kunst paa Scenen under Forestillingerne, men maa nøjes med Prøverne, faa de Lyst til at søge andetsteds hen, hvor de kunne komme i en stærkere Virksomhed, og hvor deres Kræfter og Evner kunne blive tagne i Brug paa en mere intensiv Maade. Havde vor Nationalscene en Talescene, var der dermed tilvejebragt Mulighed for, at man hver Aften kunde opføre Skuespil, og man kunde da i ganske anden Udstrækning bruge de unge Skuespillere. Men ogsaa i rent økonomisk Henseende vilde det være en Styrkelse for Teatret, idet man i Øjeblikket paa en Maade har 3 Sæt Personaler til den samme Scene: Skuespillerne, Personalet, der hører til Operaen, og Personalet, der hører til Balletten. Det er klart, at naar man deler det saaledes, at man opfører Skuespil hver Aften og maaske 5—6 Aftener Opera og Ballet, vil der blive anderledes Brug for Teatrets Kræfter“. — I Folketingets Udvalgs Betænkning udtales, at „man er klar over Ulemperne ved de nuværende Sceneforhold“, men at man, „da den økonomiske Stilling i Øjeblikket er til Hinder for en forsvarlig Ordning, har ment det rigtigst at vedtage det foreliggende Lovforslag, der intet foregriber med Hensyn til den endelige Ordning af Teatrets indre Forhold“, hvorhos Udvalget til Forslaget om Bestemmelsen om Revision inden Udgangen af 1914 knytter den Bemærkning, at „hvis Forholdene ikke inden da skulde vise sig gunstige for en Nyordning af det kgl. Teater, er det Udvalgets Haab, at de maa være det, naar Loven i 1914 forelægges til Revision“. — Under Forhandlingerne, der næsten udelukkende drejede sig om „Talescenen“, og hvad dermed staar i Forbindelse, udtalte kun to Talere — Dinesen i Folketinget og Enevold Sørensen i Landstinget — Tvivl med Hensyn til en fremtidig Ordning med en Talescene.

52. Lov om en forhøjet Ligning til nogle af Amternes Skolefonds. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet). [A. Sp. 3621. — C. Sp. 205, 719].

Fremsat i *Folketinget* $10/2$ (F. Sp. 3970). 1. Beh. $23/2$ (F. Sp. 4672). 2. Beh. $28/2$ (F. Sp. 4801). 3. Beh. $4/3$ (F. Sp. 5052). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $10/3$ (L. Sp. 805). 2. Beh. $15/3$ (L. Sp. 857). 3. Beh. $17/3$ (L. Sp. 929). Loven stadfæstet 1. April 1911.